

Autem žalovaného byla zasažena dcera žalobkyně a tak těžce poraněna, že téhož dne zemřela. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalovaném kromě jiných položek, jež tu v úvahu nepřicházejí, náhrady bolestného 50.000 Kč, tvrdíc, že usmrcení dcery způsobilo u ní nervový otřes a nervovou chorobu. Žaloba o zaplacení bolestného byla oběma nižšími soudy zamítnuta, odvolacím soudem z těchto důvodů: Nárok žalobkyně lze opřít jen o ustanovení § 1325 obč. zák. Avšak z doslovu tohoto zákonného předpisu lze dovodit, že nárok tam stanovený přísluší jen osobám, které byly úrazem přímo postiženy. Třetí osoby nastupují v otázce náhrady škody jako aktivně oprávněné, když z poškození vzešla smrt poškozeného, a to jen co do skutečných výloh, které měly, a co do toho, co jim ušlo smrtí poškozeného, který podle zákona byl povinen o výživu jejich se starati (§ 1327 obč. zák.). Jiné právní nároky třetí osoby proti škůdci nemají a nemá ho také žalobkyně, která žaluje o zaplacení bolestného, týkajícího se její osoby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Po právní stránce (§ 503 č. 4 cřs.) posoudil odvolací soud věc správně. Neboť na bolestné má nárok podle § 1325 obč. zák. jen ten, kdo škodnou událostí byl bezprostředně na těle nebo na zdraví poškozen. Porucha zdraví nemusí ovšem vždy předcházeti zranění těla, nýbrž stačí, vznikla-li porucha zdraví i bez tělesného zranění, avšak bezprostředním působením škodné události na zdravotní stav poškozeného. Tomu tak v souzeném případě není, poněvadž není zjištěno, že choroba žalobkyně vznikla tím, že auto vjelo do příkopu a přejelo její dítě, nýbrž prostě tím, že dítě utrpělo úraz, jemuž následovala jeho smrt. Nemůže proto dovolatelka opíratí svůj nárok o ustanovení § 1325 obč. zák., nýbrž mohla by jako osoba třetí uplatňovati své nároky jen podle ustanovení § 1327 obč. zák., jež nárok na bolestné vůbec neuznává.

Čís. 11505.

Netýká-li se mimořádný dovolací rekurs otázek, jež v §§ 209 až 235 ex. ř. jsou přikázány rozvrhovému řízení, nýbrž uplatňuje nezákonnost dražby, ježto byla předsevzata bez uvědomění dovolacího rekurenta, a domáhá se nové dražby, — nedopadá ustanovení § 239, třetí odstavec, ex. ř., nýbrž platí ustanovení § 528 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.) o nepřipustnosti dovolacího rekursu do srovnalých usnesení nižších soudů.

(Rozh. ze dne 31. března 1932, R I 12/32.)

Rekursní soud potvrdil usnesení prvního soudu, jímž bylo rozvrženo nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs jest sice podán do usnesení rekursního soudu, jímž vyřízen byl rekurs do rozvrhového usnesení, ale netýká se otázek, jež v §§ 209 až 235 ex. ř. jsou přikázány rozvrhovému řízení, nýbrž uplatňuje nezákonnost dražby, ježto byla předsevzata bez uvědomění dovolací rekurentky, a domáhá se nové dražby. Výjimečné ustanovení § 239, třetí odstavec, ex. ř. o přípustnosti dovolacího rekursu do souhlasných usnesení nižších soudů platí, jak plyne z uvedeného paragrafu (srovnej sb. n. s. čís. 4522 a 6697), jen, jde-li o otázky shora uvedené. Ježto těchto otázek se, jak řečeno, dovolací rekurs netýká a jde o srovnalá usnesení nižších soudů, jest dovolací rekurs po rozumu § 528 c. ř. s. a § 78 ex. ř. nepřipustný a bylo jej odmítnouti (§ 526 c. ř. s. a § 78 ex. ř.).

Čís. 11506.

Usnesení, jímž určeny schodek a náhrada nákladů opětne dražby nemovitosti, a jímž stanoveno ručení obmeškalého vydražitele za tento schodek a za tyto náklady, jest samostatným usnesením nesouvisejícím s rozvrhem a neplatí pro ně ustanovení § 239, třetí odstavec, ex. ř. Lhostejno, že ono usnesení bylo vydáno pod týmž jednacím číslem spolu s usnesením o rozvrhu nejvyššího podání.

(Rozh. ze dne 31. března 1932, R I 50/32.)

Soud první stolice vydal pod týmž jednacím číslem usnesení, v němž rozvrhl nejvyšší podání za nemovitost prodanou exekučně v opětne dražbě a současně určil schodek opětne dražby a ostatní náklady, jež postihují obmeškalého původního vydražitele. K rekursu obmeškalého původního vydražitele potvrdil rekursní soud napadené usnesení, pokud jím byl určen schodek opětne dražby a ostatní náklady, jež postihují rekurenta.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs původního vydražitele.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs bylo odmítnouti jako nepřipustný. Jde o souhlasná usnesení prvního a druhého soudu. Podle § 528 c. ř. s., který podle § 78 ex. ř. platí i v exekučním řízení, není do souhlasných usnesení nižších soudů až na výjimky zvlášť stanovené další opravný prostředek dopuštěn. Názor dovolacího rekurenta, že jde o dovolací rekurs do rozvrhového usnesení a proto podle § 239 ex. ř. o dovolací rekurs, i když jde o souhlasná usnesení, přípustný, jest mylný. Určení schodku a náhrady nákladů opětovné dražby, jakož i stanovení ručení obmeškalého vydražitele za ně (§ 155 ex. ř.), čehož se část napadeného usnesení týká, není součástí rozvrhového jednání a rozhodnutí, nýbrž usnesení s rozvrhem nesouvisející a samostatné. Ustanovení § 239 třetí odstavec